

UDK: (047.3):303.443: 368.042+ 368.625.8:657.21(497.11)

Prikaz savetovanja

OBAVEZNO OSIGURANJE, NAKNADA ŠTETE I OBEZBEĐENJE POTRAŽIVANJA

U Beogradu, od 16-18. septembra prošle godine, u organizaciji Udruženja za odštetno pravo i Privredne komore Beograda održano je trinaesto redovno godišnje savetovanje sa međunarodnim učešćem na temu „**Obavezno osiguranje, naknada štete i obezbeđenje potraživanja**“. Pozivu za učešće na savetovanju odazvao se veliki broj učesnika i do sada najveći broj referenata, o čemu svedoči obim zbornika radova (612 stranica). Šta više, bilo je referata koji su izloženi na savetovanju, a nisu otštampani u zborniku, pa su publikovani u oktobarskom i novembarskom broju stručno-informativnog časopisa „Pravni informator“, izdavača Software & Communications „Intermex“ iz Beograda, inače pokrovitelja ovog savetovanja. Pošto zaslužuju pažnju stručne javnosti i ti referati su našli mesto u ovom prikazu.

1.1. U okviru prve opšte teme – Obavezno osiguranje – posebno mesto u zborniku po svom doprinosu savetovanju i nauci pozitivnog prava osiguranja pripalo je studiji „Stečaj osiguravača, naknada štete i Garantni fond“ koautora **prof. dr Zdravka Petrovića**, Pravni fakultet Univerziteta „Mediterran“ Podgorica i **doc. dr Vladimira Kozara**, Pravni fakultet Univerziteta „Privredna akademija“ Novi Sad. To je naučna studija po sadržaju i obimu (oko 50 strana), naučnom instrumentarijumu na kome je zasnovana, dubini pravne materije koju je zahvatila, po obuhvatu pitanja koje je razmatrala, stručnim i praktičnim predlozima koje je davala, a sve to povodom šturih i nedovoljno jasnih odredaba o Garantnom fondu iz Zakona o osiguranju imovine i lica i iz Zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju. Prva poglavlja studije pripala su uporednopravnom pogledu na Garantni fond i njegov istorijski razvoj, a u sledećem poglavlju razmatrani su pravni osnov i pravna priroda obaveza Garantnog fonda. U poslednjem poglavlju, koautori su razmatrali postupak i rokove za ostvarivanje prava oštećenog na naknadu štete.

Sagledavajući mesto i ulogu Garantnog fonda kroz sudsku praksu, najpre u smislu Zakona o osiguranju imovine i lica iz 1996. godine, a potom u smislu Zakona o obaveznom

Mira Erić-Jović i prof. dr Zdravko Petrović

osiguranju u saobraćaju iz 2009. godine, koautori su izneli tezu da u novom zakonu Garantni fond više nema supsidijaran karakter i interpretirali su posledice novog statusa tog fonda. U jednom od narednih poglavlja raspravljali su o pitanju odgovornosti osnivača za stečaj osiguravača, opredelivši jasno svoj stav. Takođe, interesantno je poglavlje o pasivnoj legitimaciji Garantnog fonda u slučaju likvidacije osiguravača. Zaključci studije odrazili su u potpunosti mišljenja, stavove i predloge do kojih su koautori došli prethodno u pojedinačnim poglavljima.

1.2. Tema referata **prof. dr Vladimira Čolovića**, višeg naučnog saradnika u Institutu za uporedno pravo u Beogradu, je bila „Naknada štete po osnovu osiguranja od

auto-odgovornosti – ranije i sadašnje regulisanje u zakonodavstvu Srbije“. Referat predstavlja kritičko upoređivanje odredaba ranijeg Zakona o osiguranju imovine i lica sa odredbama novog Zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju o postupku naknade štete u osiguranju od auto-odgovornosti i sume osiguranja. U prvom redu, pažnja je poklonjena pitanjima važenja limita osiguranja i ograničenjima tog limita, a zatim slučajevima kada više lica prouzrokuju saobraćajnu nezgodu i slučajevima kada naknadu štete potražuje više oštećenih lica. Sagledavano je pitanje u kojoj meri je novi zakonodavac regulisao situaciju kada osiguravač isplati štetu i posle toga se pojavi novi oštećeni, a da osiguravač nije znao za postojanje tog oštećenog. Ukazano je i na pitanja kamata i troškova postupka. U vezi sa problematikom lica oštećenog u saobraćajnoj nezgodi, razmatrane su odredbe o uslovima pod kojima se može podneti tužba sudu za naknadu štete i odredbe o samom postupku naknade štete oštećenom licu pred odgovornim osiguravačem. Referent se posebno osvrnuo na regulisanje zabrane prigovora i subrogacije i s tim u vezi na naknadu štete koju prouzrokuje neovlašćeno lice za upravljanje motornim vozilom u oba zakona. Analizi su podvrgnute odredbe o gubitku prava vozača iz osiguranja i gubitku prava osiguranika iz osiguranja. Uprkos jednom broju komplimenata upućenih novom zakonu u zaključku referata, autor je ocenio da je u novom zakonu niz instituta i pitanja ipak ostao neregulisan ili nedovoljno regulisan.

1.3. Dipl. pravnik Berislav Matijević, Kroatija osiguranje d.d. Filijala Rijeka, podneo je referat pod naslovom „Osiguranje od profesionalne odgovornosti zdravstvenih delatnika i sudskih veštaka u Republici Hrvatskoj“. U referatu su tretirane dve velike teme iz delatnosti osiguranja i obe su temeljno pravno obrađene. Jedna je bila posvećena pravnim aspektima odgovornosti za štetu, a potom profesionalnom osiguranju od odgovornosti u zdravstvu. Druga tema je obuhvatila pravne aspekte odgovornosti za štetu kod veštačenja, a potom obavezno osiguranje od profesionalne odgovornosti sudskog veštaka. Izlaganje obe teme bilo je potkrepljeno sudskom praksom. Ta odlika autora u pristupu materiji koju izlaže zaslužuje svaku pohvalu, jer čini doprinos nauci prava osiguranja. U pogledu osiguranja od odgovornosti u zdravstvu tretirane su lekarska greška, sa osvrtnom na grešku u dijagnozi, kao i osiguranje pacijenata. Autor je izvukao odličnu paralelu ukazujući na vezu između osiguranja pacijenata i privatnog zdravstvenog (premijskog) osiguranja. U tom delu referata pregledno je prikazano i stanje u uporednom pravu po pitanju u kojim državama postoji obavezno, a u kojim dobrovoljno osiguranje lekara, pri čemu u Hrvatskoj

predstoji uvođenje obaveznog osiguranja u zdravstvu (lekara). Što se pak tiče problematike veštačenja u parnici, autor je kroz komentar primera iz sudske prakse skrenuo pažnju na dvojak tretman odgovornosti za štetu kod veštačenja, tj. konstatovao je da postoji jedan tretman suda ako se pred sudom veštači po zahtevu fizičkog ili pravnog lica, dok drugi tretman veštačenju daje sud ako se veštači po njegovom nalogu, tj. po nalogu suda. Konstatovano je da je u Hrvatskoj sredinom 2008. godine uvedeno obavezno osiguranje stalnog sudskog veštaka, pa su u odnosu na to osiguranje bliže razmatrani najniža suma osiguranja i nadzor nad zaključenim ugovorima o tom osiguranju.

1.4. Doc. dr Slobodan Stanišić, Fakultet pravnih nauka Panevropskog univerziteta „Apeiron“, Banja Luka, obradio je „Pravnu prirodu odgovornosti osiguravača u slučaju osiguranja od odgovornosti“. Pošto se osvrnuo na istorijski razvitak ideje o socijalizaciji rizika u odštetnom pravu i pravu osiguranja, autor je detaljno izložio pravne odnose u osiguranju od odgovornosti po osnovu Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostalim obaveznim osiguranjima od odgovornosti (prečišćeni tekst – „Službeni glasnik Republike Srpske“, br.102/2009). Najpre je izložio krug lica koja podležu obavezi zaključenja Ugovora o osiguranju od auto-odgovornosti, a zatim je bliže razmatran položaj vlasnika, korisnika i vozača motornog vozila, kao lica čija je građanska odgovornost pokrivena obaveznim osiguranjem od auto-odgovornosti. Krug navedenih lica dobio je u citiranom zakonu svojstvo osiguranika, dok su svojstvo osiguravača dobili, pored društava za osiguranje, Zaštitni fond RS, Zaštitni fond Federacije BiH i Biro zelene karte BiH. Referent je pojasnio položaj svakog od ovih osiguravača posebno. U tom kontekstu, interesantna su autorova viđenja izneta u odeljku o trećem licu, u odeljku o pretpostavkama odgovornosti osiguravača u osiguranju od odgovornosti i u odeljku o pravnoj prirodi odgovornosti osiguravača. U zaključku je naglašeno da je autor prihvatio teorijski stav po kome je odgovornost osiguravača po svojoj pravnoj prirodi poseban slučaj odgovornosti za drugog.

1.5. Referat mr Dragane Krajinović, „DDOR Novi Sad“ odnosio se na „Naknadu štete nastale upotrebom motornog vozila, sa elementom inostranosti“. U referatu je razmotrena uloga nacionalnog biroa u postupku naknade štete, kao i postupak i praksa likvidacije šteta od auto-odgovornosti u „DDOR Novi Sad“.

1.6. Mr Slobodan Ilijić, istraživač-saradnik Istituta za međunarodnu politiku i privredu iz Beograda, odabrao je za temu svog referata „Vansudski postupak za naknadu štete u

Mr Slobodan Ilić

obaveznom osiguranju u saobraćaju“ (referat objavljen u časopisu „Pravni informator“ br. 10/2010). Autor je najpre utvrdio kako glase odredbe o krajnjem roku i uslovima – standardima vansudskog postupka za naknadu štete oštećenog pred osiguravačem u važećem komunitarnom pravu EU, a zatim je te iste pravne institute razmatrao po pojedinim važećim zakonima iz materije obaveznog osiguranja u saobraćaju svih republika bivše SFRJ. U zaključku je ukazano na razlike i sličnosti ta dva pravna instituta u važećim zakonima iz materije obaveznog osiguranja u saobraćaju svih republika bivše SFRJ u odnosu na važeće komunitarno pravo EU.

1.7. Mr Ljiljana Stojković, direktor u „Delta Generali osiguranju“ razmatrala je problematiku „Ugovora o osiguranju od auto-odgovornosti i obavezu osiguravača za naknadu štete na licima u svetlu novih zakonskih rešenja“ (referat objavljen u časopisu „Pravni informator“ br. 11/2010). Najveći deo izlaganja posvećen je karakteristikama ugovora o obaveznom osiguranju od auto-odgovornosti, a zatim i Uredbi o naknadi štete na licima („Službeni glasnik RS“, br. 34/2010). Konstatovala je da je pre donošenja Zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju iz 2009. godine, svaki osiguravač imao sopstvene kriterijume za određivanje naknade materijalne i nematerijalne štete prema oštećenom posle saobraćajne nezgode, ali da su navedenom uredbom za sve osiguravače propisani jedinstveni kriterijumi za naknadu štete na licima posle saobraćajne nezgode. Autor je mišljenja da su kriterijumi iz navedene uredbe zakonska materija, pa je u svojim zaključnim ocenama preporučio da se ti kriterijumi ugrade u Zakon o obaveznom osiguranju u saobraćaju putem njegove dopune.

1.8. Dragan Obradović, dipl. pravnik iz Valjeva, u referatu „Zakon o bezbednosti saobraćaja na putevima godinu dana od stupanja na snagu – prvi dometi primene u praksi“

strogo uzev, ne govori direktno o obaveznom osiguranju u saobraćaju. Međutim, veliki broj pravnih instituta razmatranih u ovom referatu predstavlja istovremeno i sadržaj tih istih pravnih instituta u obaveznom osiguranju od autoodgovornosti. Konkretno, u ovom referatu obrađeni su instituti: alkohol u krvi vozača, upotreba mobilnog telefona, status javnog puta, pojam male štete, evropski izveštaj, baza podataka o saobraćajnim nezgodama, prevare i dr.

1.9. Sudija Privrednog apelacionog suda, Branko Stanić, pripremio je referat „Odgovornost upravljača javnog puta za štetu koja nastane korisnicima javnog puta“. Konstatovano je da domaći zakonodavac koristi različite termine za javni put, i to: „put“; „javni put“; „državni put“; „autoput“; „opštinski put“; „ulica“; „put u naselju“; „nekategorisani put“ i dr. S tim u vezi navedeni su različiti pravni izvori, kojima je regulisano upravljanje javnim putevima. Tretirana je problematika odgovornosti za štetu različitih upravljača javnim putevima, a posebno je razmotreno pitanje da li je javni put opasan rizik? Na kraju referata efektno je prikazano jedanaest predmeta iz najnovije sudske prakse, u kojima je javni put u prvom planu, a jedan broj tih predmeta odnosio se na obavezno auto-osiguranje.

2.1. Pored referata posvećenih opštoj temi – obavezno osiguranje – brojni zanimljivi referati tretiraju druge aktuelne pravne poslove iz delatnosti osiguranja. Prof. dr Dragan Mrkšić, direktor u „DDOR Novi Sad“, pripremio je referat na temu „Unapređenje požarnih osiguranja u zemljama u tranziciji“. U uvodu je definisano šta sve spada u osiguranje od opasnosti požara i neke druge opasnosti u zemljama u tranziciji i kako se te opasnosti tarifiraju u Srbiji, a zatim su dati podaci i tabele, kao ilustracija velikih imovinskih šteta u svetu. Autor iznosi dva predloga kako unaprediti požarno osiguranje u zemljama u tranziciji, odnosno u Srbiji. Prema prvom predlogu, zbog niza nepoznatih rizika, trebalo bi oprezno pristupati izradi polisa, tako da se predvide proporcionalno niski limiti odgovornosti i franšiza za nepoznate rizike. Prema drugom predlogu, potrebno je promeniti osnovicu koja služi za obračun premije i sledstveno tome za definisanje sume osiguranja i visine naknade štete.

2.2. Ozren Uzelac, asistent na Ekonomskom fakultetu u Subotici, izložio je referat na temu „Harmonizacija prava osiguranja života u okviru Evropske unije“. Pošao je od konstatacije da je Ugovorom o osnivanju EEZ iz 1957. godine između ostalog, bilo predviđeno formiranje zajedničkog tržišta osiguranja. Posle toga, izneo je sadržaj sve tri direktive o životnom osiguranju. U zaključku se založio da se domaći subjekti, angažovani na poslovima životnog osiguranja,

najpre dobro upoznaju sa sadržinom navedenih direktiva, kao i da se sve tri direktive o životnom osiguranju ugrade u domaće zakonodavstvo o životnom osiguranju.

2.3. Doc. dr Rajko Tepavac i Zoran Ivanović, iz Kompanije „Dunav osiguranje“ a.d.o, bili su koautori referata „Primena underwritinga u osiguranju“. Referat je podeljen na četiri odeljka: (1) Šta je underwriting?; (2) Čemu služi underwriting?; (3) Koje su vrste underwritinga?; (4) Kako radi underwriting? Underwriting je „sposobnost da se kumulirano znanje koje poseduje underwriter primeni uz skup jako dobro razvijenih veština“. „Underwriting je veoma složen proces“ i „omogućava bolje sagledavanje ključnih činjenica u osiguranju, kao što su: fizičko-tehnički aspekt rizika; moralni aspekt osiguranja, biznis okruženje i underwriting veštine“. U zavisnosti od načina sprovođenja, underwriting može da bude „underwriting klijenta; underwriting pojedinačnog rizika; underwriting portfelja; underwriting šteta“. Koautori ukazuju da underwriting „radi“ tako što razvrstava klijente na dobre, prosečne i loše osiguranike.

Doc. dr Rajko Tepavac

2.4. Roman Župevec, iz „Triglav osiguranja“ Ljubljana, odabrao je temu „Korišćenje coachinga u direktnoj prodaji i razvoju zaposlenih u osiguranju“. Pojam *coaching* iz naslova referata autor je definisao kao „neprekidan proces koji pomaže ljudima da postignu izuzetne rezultate u životu,

poslovnoj karijeri, preduzećima i organizacijama“. Naglašeno je, da je za nosioca *coaching* u preduzeću neophodno višegodišnje obučavanje, kao i lično osposobljavanje da se prilagodi svakom pojedincu i da mu pristupi, kako bi uspeo da iz svakog pojedinca izvuče maksimum produktivnosti rada. U referatu je podvučeno da *coaching* zahteva potrebnu strategiju, obuhvata odgovarajuću tehniku, podrazumeva zadate modele i konkretne koncepte. Po oceni autora, u Srbiji postoji veliki prostor za razvoj *coachinga*.

3.1. Druga opšta tema savetovanja bila je naknada štete. Prikazom su obuhvaćeni samo neki referati koji mogu da se vežu za pojedine poslove u okviru delatnosti osiguranja. **Žarko Anđelković**, zamenik sekretara gradske opštine Stari grad, obradio je pravna pitanja na temu „Šteta od fasade i njena naknada“. Autor je ukazao da su kod rešavanja ovih šteta relevantni odgovori na sledeća dva pitanja: (1) ko upravlja stambenom zgradom o čijoj se fasadi radi? (2) da li je zgrada osigurana? Ovaj referat može da bude koristan za zaposlene na poslovima osiguranja imovine i procenitelje šteta.

3.2. U uslovima privredne krize, mobing je rasprostranjena pojava u svim radnopravnim sredinama (bez obzira na oblik svojine), pa je samim tim važna i za delatnost osiguranja. Sudija Vrhovnog kasacionog suda, **Lidija Đukić**, pripremila je praktičan i instruktivan referat na temu „Odgovornost poslodavca za naknadu štete zbog zlostavljanja na radu (mobing)“. U referatu su razmatrana neka sporna materijalno-pravna pitanja o mobingu, koja proizilaze iz primene Zakona o radu, Zakona o obligacionim odnosima i Zakona o zabrani diskriminacije. Takođe, analizirane su odredbe o posebnim pravilima sudskog postupka po Zakonu o zabrani diskriminacije u odnosu na mobing. U referatu je prikazano osam sudskih predmeta i parnica zbog mobinga, koje su u toku.

3.3. Referat na temu „Odgovornost za štetu od pasa“ podnela je **Vida Petrović-Škero**, sudija Vrhovnog kasacionog suda. Odgovornost za štetu od pasa tretirana je prema kriterijumu da li se radi o psima čiji je vlasnik poznat, ili se pak radi o psima lualicama, a sve to kroz primere iz sudske prakse. Ovaj referat može da podstakne na izradu posebnih uslova za osiguranje pasa, s obzirom da je, primera radi, u Hrvatskoj objavljen podatak da je osigurano svega 200 pasa, da je u Nemačkoj uvedeno obavezno osiguranje pasa itd.

3.4. Jelena Borovac, član Visokog saveta sudstva, nastupila je na savetovanju sa referatom u kome je razmatrala vrlo aktuelnu „Odgovornost za štetu nastalu zbog nasilja na sportskim priredbama“. Novinu predstavlja njen predlog da država Srbija treba da ratifikuje Evropsku konvenciju o obeštećenju žrtava nasilja, koju je usvojio Savet Evrope

još 1985. godine i koja je u međunarodnoj zajednici stupila na snagu 1. februara 1988. godine. Obrazlažući taj predlog istakla je da su evropske države, koje su ratifikovale navedenu konvenciju, preuzele dužnost da nadoknade štetu žrtvama namernih nasilnih zločina, odnosno da nadoknade štetu zbog telesne povrede, oštećenja zdravlja i smrti, uključujući nadoknadu licima izdržanim od lica koja su izgubila život. Osim navedenog predloga, detaljno je izložila sve aspekte odgovornosti za štetu organizatora sportske priredbe, kao i odgovornost za štetu koju sportista prouzrokuje drugom sportisti. Za osiguravače je posebno važan poslednji odeljak referata u kome je razmotrena odgovornost za štetu nastalu izvan sportskog objekta. Naime, u tom odeljku objašnjena je razlika između načina obeštećenja žrtava nasilja i nedoličnog ponašanja izvan sportskih priredaba, i načina obeštećenja žrtava nasilja izazvanih aktima terora, javnih demonstracija i manifestacija.

3.5. Država Srbija je zakonom uvela obavezno osiguranje od odgovornosti proizvođača za lekove i medicinska sredstva. Autori iz dve države, iz Republike Srbije i iz Republike Crne Gore podneli su dva referata, oba o odgovornosti za štetu od proizvoda s nedostatkom u koje oba autora svrstavaju lekove i medicinska sredstva. **Dr Hajrija Mujović Zornić**, viši naučni saradnik Centra za pravna istraživanja Instituta društvenih nauka u Beogradu, izložila je temu „Odgovornost za štetu po zdravlje ljudi nastalu od proizvoda farmaceutske i hemijske industrije“, dok je **mr Nikola Dožić**, asistent na Pravnom fakultetu Univerziteta „Mediteran“ u Podgorici, izložio referat pod naslovom „Odgovornost proizvođača za štetu od stvari sa nedostatkom“. U prvom referatu, u žiži je lek kao industrijski proizvod s nedostatkom. Prikazano je zakonodavstvo u svetu, analizirana pravna priroda odgovornosti proizvođača lekova kroz primere iz inostrane sudske prakse i naglašeno da je u svetu centralni problem tzv. razvojni rizik leka, odnosno da farmaceutska industrija ne može garantovati uspeh leka po svaku cenu. Drugi referent je pošao od istorijskog osvrta na odgovornost za štetu od stvari sa nedostatkom. Izložio je primer leka „thalidomid“, koji je kod trudnica izazvao katastrofalne posledice na plodu, kao i primere fabričkih grešaka na motornim vozilima. U referatu su razmatrani zakoni bivših republika SFRJ po pitanju odredaba o odgovornosti proizvođača za štetu od stvari sa nedostatkom, pa je tim povodom ukazano na sadržaj komunitarnog prava EU i s tim u vezi kakva bi trebalo da budu nova zakonska rešenja. Ni jedan od ova dva referata ne bavi se direktno obavezanim osiguranjem od odgovornosti proizvođača lekova i medicinskih sredstava, ali omogućavaju zaposlenima u

osiguranju, a naročito prodavcima osiguranja i lekarima-cenzorima, da se upoznaju sa pravnim aspektima odgovornosti za štetu od lekova i medicinskih sredstava sa nedostatkom, s obzirom da o ovoj problematici nema mnogo pravne literature i sudske prakse kod nas.

3.6. **Eugenija Serao**, sudija iz Rima, podnela je referat o „Naknadi štete u Italiji“ u kom je predstavila različite aspekte italijanske pravosudne prakse prilikom dosuđivanja naknade materijalne i nematerijalne štete. Prikazujući kriterijume za naknadu štete, koje je usvojila najviša sudska instanca Italije, autorka je istakla da se, na primer, na severu Italije za prelom ruke oštećenom dosuđuje 2.000 evra, a da se za isti prelom ruke na jugu Italije dosuđuje 500 evra. Ovakav dijapazon u primeni sudskih kriterijuma za naknadu štete u Italiji treba dovesti u vezu sa najnovijom domaćom podzakonskom regulativom u obaveznom osiguranju od autoodgovornosti, jer je Vlada RS uredbom, a ne najviša sudska instanca, propisala jedinstvene kriterijume za osiguravače kako da utvrđuju, a docnije kako i sud treba da dosudi naknadu štete licima (vidi referat pod tač. 1.7. ovog prikaza).

4.1. U okviru treće opšte teme – Obezbeđenje potraživanja – valja ukazati na dva rada. **Mr Katarina Ivančević** autor je referata pod naslovom „Kolektivno obeštećenje potrošača u slučaju nekorektnih praksi trgovaca u Evropskoj uniji“. U referatu je najpre ukazano na američku praksu kolektivnih tužbi a zatim na evropske načine kolektivne naknade šteta. Analizirana je naročito Zelena knjiga, koju je Evropska komisija usvojila sredinom 2008. godine. Posebno je skrenula pažnju da se CEA, kao krovna organizacija nacionalnih udruženja osiguravača u EU, protivila Zelenoj knjizi Evropske komisije ističući da će načini kolektivne naknade štete negativno uticati na tržište osiguranja od profesionalne odgovornosti.

4.2. **Doc. dr Vladimir Kozar i doc. dr Milan Počuča**, oba sa Pravnog fakulteta Univerziteta Privredna akademija Novi Sad, svestrano su analizirali odredbe važećeg Zakona o javnim nabavkama pod naslovom „Javne nabavke roba i usluga i naknada štete“. Međutim, za svrhu ovog prikaza relevantno je da su autori referata pominjali i osiguranje kao predmet javnih nabavki.

5. Pokrovitelj trinaestog redovnog godišnjeg savetovanja Udruženja za odštetno pravo bila je Narodna banka Srbije, čiji je viceguverner, između ostalih, pozdravio učesnike. U ulozi sponzora pojavili su se Kompanija „Dunav osiguranje“ a.d.o., „Delta Generali osiguranje“, „Unika osiguranje“, „DDOR Novi Sad“, „Triglav Kopaonik“ a.d.o.

MR SLOBODAN N. ILIJIĆ